

[Knud Lind]

idet justitsministeren jo via sit eget ændringsforslag har ret store beføjelser vedrørende lokalnævnene.

Jeg skal til slut anbefale, at man stemmer for fremskridtspartiets ændringsforslag, idet de begge er en reel forbedring af justitsministerens ændringsforslag til justitsministerens lovforslag.

Ebba Strange (SF):

Hr. Knud Lind gentog, hvad han også sagde ved første behandling, nemlig at justitsministeren havde spændt sig for maolisternes samfundsomstyrende vogn. Jeg sagde ved første behandling, at jeg mente, justitsministeren havde været politiet alt for følgagtig, og det mener jeg stadig væk.

Da jeg skulle prøve at finde ud af, hvad SF egentlig skal sige til dette forslag, kom jeg til at tænke på en børnebog, som jeg har læst for mine børn, dengang de var små – og det er mange år siden. Jeg læste den mange gange; den hed »Mis med de blå øjne«. Mis søgte efter landet med de mange mus, og på vejen til dette land skulle den jo have lidt at leve af. Den fangede først en flue, og det var da bedre end ingenting. Så fangede den en græshoppe, og det var også bedre end ingenting. Den fangede sådan lidt forskelligt, og det var alt sammen bedre end ingenting. Men til allersidst fangede den en bladlus, og den var så fedtet og så klistret, at det næsten var værre end ingenting.

Jeg synes nok, det første forslag, vi fik fra justitsministerens side, var næsten værre end ingenting. Nu har justitsministeren foreslået, at lokalnævnet skal tiltrædes af en advokat, når der skal behandles klagesager, og det anser jeg for at være en forbedring.

Jeg vil dog spørge justitsministeren, hvad han egentlig mener advokatens rolle skal være. Selvfølgelig skal advokaten sikre sig det juridiske grundlag, men jeg vil også meget gerne have lov til at opfatte advokatens rolle som en, der skal støtte klageren – naturligvis ikke, hvis klagen er ubegrundet og urimelig, men hvis der er rimelighed i klagen. Han skal ikke være klagerens advokat i den forstand, men han skal i hvert fald være den person, der set ud fra et almindeligt folkeligt retssynspunkt skal sikre klagerens rettigheder. Sådan vil jeg gerne have lov til at opfatte ham, og jeg vil gerne spørge ministeren,

om jeg har ret i denne opfattelse, netop fordi der er blevet sat spørgsmålstegn ved det her i dag.

I SFs betænkning bidrag lægger jeg op til, at debatten om lokalnævnene bestemt ikke er slut med dette her, og jeg er glad for at få bekræftet af den socialdemokratiske ordfører, at man heller ikke i socialdemokratiet mener, at debatten er slut. Jeg mener, der ligger mange gode, værdifulde tanker i Dansk retspolitisk Forenings forslag til en helt ny organisation af klagenævn, når det drejer sig om klager over politiet.

Jeg mener, vi bliver nødt til at se denne sag i sammenhæng med en lang række andre sager, som vi vil få på et senere tidspunkt, nemlig klager over advokatens adfærd, klager over lægers adfærd, alle de tilfælde, hvor vi klager til et kollegialt organ og dermed som almindelige borgere i samfundet ikke er trygge nok ved og ikke sikre nok på, at der ikke bliver taget for meget hensyn til, at det er den samme slags mennesker, der behandler klagen, som dem, der klages over, og at vi derfor ikke synes, at retssikkerheden er tilstrækkeligt sikret.

Derfor vil jeg også spørge justitsministeren i dag, om justitsministeren, når dette forslag går igennem – hvis det gør det – så vil give os et tilsagn om, at han meget nøje vil følge udviklingen i klagesager over politiet, sådan som de kommer til at forelige efter denne vedtagelse, så vi om ikke alt for lang tid – jeg vil sige allerhøjest 2 år – kan blive præsenteret for nogle nye statistikker, der viser, om dette her overhovedet har haft nogen betydning eller den ændring, der er foretaget, har været fuldstændig ligegyldig. For grunden til, at der overhovedet skulle ske en ændring af lokalnævnets sammensætning og behandling af klagesager, var jo, at vi havde set en lang række statistikker, der viste, at den langt, langt overvejende del – over 90 pct. – af sagerne blev afvist ved lokalnævnene.

I tilknytning til de ændringsforslag, SF selv har stillet, vil jeg sige, at jeg naturligvis også har læst bemærkningerne til lovforslaget; dette være sagt til fru Jytte Hilden, der gjorde mig opmærksom på, hvad der stod et enkelt sted. Jeg mener alligevel, at vi her har at gøre med så forskellige styrkeforhold: styrkeforholdet mellem den, der klager, og dem, der skal behandle klagen, at det er vigtigt at få lovfæstet, at man har ret til at møde